

Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública

RESOLUCIÓ de 28 de gener de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es publica la Resolució de 26 de gener de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19. [2022/738]

La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública va dictar en data 26 de gener de 2022, la Resolució per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

En afectar drets fonamentals, en virtut del que es disposa en l'article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, va ser sotmesa a autorització judicial. La Secció Quarta de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per Interlocutòria 17/2022, de 28 de gener, de 2022, acorda «Autoritzar les mesures adoptades en la resolució de 26 de gener de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19; això pel període de temps comprés entre les 00.00 hores de l'endemà a la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* fins a les 23.59 hores del dia 28 de febrer de 2022; això amb la precisió explicitada en l'apartat 6.3.4 d'aquest interlocutòria».

Mitjançant aquesta resolució es publica la Resolució de 26 de gener de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, que es reproduïx a continuació, modificant la mateixa amb la precisió determinada en l'apartat 6.3.4 de la interlocutòria citada:

«Resolució de 26 de gener de 2022, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

Antecedents de fet

En el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 3 de desembre de 2021 es va publicar la Resolució d'1 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual es publica la Resolució de 25 de novembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública respecte de l'accés a determinats establiments en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, una vegada autoritzada per la Secció Quarta de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per Interlocutòria 479/2021, de 29 de novembre, de 2021.

Aquesta resolució va ser prorrogada i ampliada per resolució de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública de 20 de desembre de 2021 i, autoritzada per la Secció Quarta de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, per Interlocutòria 513/2021, de 22 de desembre, de 2021, va ser publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 23 de desembre de 2021, a través d'una nova resolució de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública de data 22 de desembre de 2021.

La resolució va determinar que la seua eficàcia s'estenia des de les 00.00 hores de l'endemà a la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, per tant des del 24 de desembre de 2021, fins a les 23.59 hores del dia 31 de gener de 2022.

En aquest període de temps, l'evolució de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19 en la Comunitat Valenciana, d'acord amb l'informe de la Subdirecció General d'Epidemiologia, Vigilància de la Salut i

Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública

RESOLUCIÓN de 28 de enero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la cual se publica la Resolución de 26 de enero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19. [2022/738]

La consellera de Sanidad Universal y Salud Pública dictó en fecha 26 de enero de 2022, la Resolución por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19.

Al afectar derechos fundamentales, en virtud de lo que se dispone en el artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, fue sometida a autorización judicial. La Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 17/2022, de 28 de enero, de 2022, acuerda «Autorizar las medidas adoptadas en la resolución de 26 de enero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunidad Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19; ello por el período de tiempo comprendido entre las 00.00 horas del día siguiente a su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* hasta las 23.59 horas del día 28 de febrero de 2022; ello con la precisión explicitada en el apartado 6.3.4 de este auto».

Mediante esta resolución se publica la Resolución de 26 de enero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, que se reproduce a continuación, modificando la misma con la precisión determinada en el apartado 6.3.4 del Auto citado:

«Resolución de 26 de enero de 2022, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19.

Antecedentes de hecho

En el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 3 de diciembre de 2021 se publicó la Resolución de 1 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la cual se publica la Resolución de 25 de noviembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública respecto del acceso a determinados establecimientos en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19, una vez autorizada por la Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 479/2021, de 29 de noviembre, de 2021.

Dicha resolución fue prorrogada y ampliada por resolución de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública de 20 de diciembre de 2021 y, autorizada por la Sección Cuarta de la Sala de lo Contencioso-administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, por Auto 513/2021, de 22 de diciembre, de 2021, fue publicada en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* de 23 de diciembre de 2021, a través de una nueva resolución de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública de fecha 22 de diciembre de 2021.

La resolución determinó que su eficacia se extendía desde las 00.00 horas del día siguiente a su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, por tanto desde el 24 de diciembre de 2021, hasta las 23.59 horas del día 31 de enero de 2022.

En este período de tiempo, la evolución de la crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19 en la Comunitat Valenciana, de acuerdo con el informe de la Subdirección General de Epidemiología, Vigilancia de la

Sanitat Ambiental de la Direcció General de Salut Pública i Addiccions de data 24 de gener de 2022, assenyala que «La situació actual es caracteritza per un increment accelerat de la transmissió comunitària de SARS-CoV-2 amb les taxes d'incidència més altes de tota la pandèmia. En el període comprès entre el 13 de desembre i el 2 de gener (setmanes 50-52), el ritme de creixement setmanal ha sigut superior al 50 %. Des de la setmana 1 de 2022, si bé la corba epidèmica continua presentant una tendència ascendent s'observa una certa desacceleració, la incidència acumulada a 7 dies se situa, per primera vegada en aquesta ona, per davall del 50 % respecte a la incidència a 14 dies el que pot estar indicant una estabilització de la tendència».

El referit informe encara que reflecteix un empitjorament del nivell d'incidència provocat per la variant Òmicron, fidel reflex del que ocorre en tota Espanya i Europa pel seu major nivell de transmissió i contagi, no comporta al fet que les mesures no farmacològiques perdin efectivitat, i continuen sent necessàries per a evitar un major nombre de casos que comportarien més tensió al sistema sanitari per l'increment d'hospitalitzacions i defuncions. Per això s'estima que la mesura anomenada «passaport covid» haja de mantindre's vigent com a mínim fins que no finalitze la present ona.

L'informe epidemiològic apunta en la seua apartat conclusions:

«En la Resolució d'1 de desembre es van acordar mesures respecte a l'accés als establiments de major risc en l'àmbit de la Comunitat Valenciana. L'expansió ràpida de Òmicron ha comportat un increment molt accelerat en el nombre de casos. En altres països del nostre entorn, i malgrat mesures molt més dràstiques que les implantades en la Comunitat, l'impacte en el nombre de casos també ha sigut explosiu. Es considera que la gran capacitat de transmissió d'aquesta variant, al costat de l'alta proporció de casos asimptomàtics comporten que les mesures no farmacològiques perdin efectivitat, però això no vol dir que no hagen d'implantar-se perquè la seua no existència comportaria, necessàriament, un major nombre de casos i amb això d'hospitalitzacions i morts.

Un dels beneficis que es van plantejar amb l'exigència d'una certificació acreditativa per a l'accés a determinats establiments era el possible increment de la cobertura vacunal. Aquest objectiu sí que s'està complint. Des de la seua posada en marxa i fins al 24 de gener, el nombre de primeres dosis administrades en la Comunitat en població major de 12 anys ha sigut de 132.235. el que suposarà un increment superior al 2 % de la cobertura global de la població diana.

Per tot això, en aquest context de molt alta transmissió comunitària que excedeix la capacitat de resposta del sistema sanitari i amb la finalitat de minimitzar el risc de transmissió, considerem oportú mantindre la presentació d'una certificació que acredite que la persona compte amb la pauta completa de vacunació, que la persona dispose d'una prova diagnòstica d'infecció activa negativa, bé RT/PCR en les últimes 72 hores o prova ràpida d'antígens en les últimes 48 hores, en els establiments de major risc de contagi, específicament en:

– Tots els establiments d'hostaleria i oci nocturn independentment del seu aforament atés que en aquests espais s'està produint contagis amb la mateixa intensitat.

– Tots els espais que, sense ser de l'àmbit de l'hostaleria o l'oci pròpiament, la mascareta no pot emportar-se de manera permanent, com són aquells esdeveniments on es donen serveis de menjar i/o beguda. Entre altres i per citar alguns exemples, les seues festes, els serveis de servei d'àpats en locals públics o oberts al públic, els cirques, els cinemes on hi ha servei de roses, els serveis de restauració dels allotjaments turístics, els centres diürns de persones majors, etc.

– Festivals de música que se celebren en espais tancats i en espais a l'aire lliure on no siga factible l'ús de mascareta de manera permanent.

– Les piscines cobertes, on la mascareta no pot ser utilitzada permanentment.

– Els gimnasos, on en determinades zones com a dutxes, vestuaris o saunes, així com en els moments d'exercici físic intens, l'ús continuat de la mascareta no sempre és possible, al que s'uneix el tipus d'activitat en la qual es produeix una major exhalació d'aerosols.

Així mateix i a fi de protegir la població més vulnerable, seria adequat mantindre la mesura en les visites a hospitals i centres socio-sanitaris».

Salud y Sanidad Ambiental de la Dirección General de Salud Pública y Adicciones de fecha 24 de enero de 2022, señala que «La situación actual se caracteriza por un incremento acelerado de la transmisión comunitaria de SARS-CoV-2 con las tasas de incidencia más altas de toda la pandemia. En el periodo comprendido entre el 13 de diciembre y el 2 de enero (semanas 50-52), el ritmo de crecimiento semanal ha sido superior al 50 %. Desde la semana 1 de 2022, si bien la curva epidémica sigue presentando una tendencia ascendente se observa una cierta desacceleración, la incidencia acumulada a 7 días se sitúa, por primera vez en esta onda, por debajo del 50 % respecto a la incidencia a 14 días lo que puede estar indicando una estabilización de la tendencia».

El referido informe aunque refleja un empeoramiento del nivel de incidencia provocado por la variante Òmicron, fiel reflejo de lo que ocurre en toda España y Europa por su mayor nivel de transmisión y contagio, no conlleva a que las medidas no farmacológicas pierdan efectividad, y sigan siendo necesarias para evitar un mayor número de casos que conllevarían más tensión al sistema sanitario por el incremento de hospitalizaciones y fallecimientos. Por ello se estima que la medida llamada «pasaporte covid» deba mantenerse vigente como mínimo hasta que no finalice la presente ola.

El informe epidemiológico apunta en su apartado conclusiones:

«En la Resolución de 1 de diciembre se acordaron medidas respecto al acceso a los establecimientos de mayor riesgo en el ámbito de la Comunitat Valenciana. La expansión rápida de Òmicron ha conllevado un incremento muy acelerado en el número de casos. En otros países de nuestro entorno, y a pesar de medidas mucho más drásticas que las implantadas en la Comunitat, el impacto en el número de casos también ha sido explosivo. Se considera que la gran capacidad de transmisión de esta variante, junto a la alta proporción de casos asintomáticos conllevan que las medidas no farmacológicas pierdan efectividad, pero ello no quiere decir que no deban implantarse porque su no existencia conllevaría, necesariamente, un mayor número de casos y con ello de hospitalizaciones y muertes.

Uno de los beneficios que se plantearon con la exigencia de una certificación acreditativa para el acceso a determinados establecimientos era el posible incremento de la cobertura vacunal. Este objetivo sí se está cumpliendo. Desde su puesta en marcha y hasta el 24 de enero, el número de primeras dosis administradas en la Comunitat en población mayor de 12 años ha sido de 132.235. lo que va a suponer un incremento superior al 2 % de la cobertura global de la población diana.

Por todo ello, en este contexto de muy alta transmisión comunitaria que excede la capacidad de respuesta del sistema sanitario y con el fin de minimizar el riesgo de transmisión, consideramos oportuno mantener la presentación de una certificación que acredite que la persona cuente con la pauta completa de vacunación, que la persona disponga de una prueba diagnòstica de infección activa negativa, bien RT/PCR en las últimas 72 horas o prueba rápida de antígenos en las últimas 48 horas, en los establecimientos de mayor riesgo de contagio, específicamente en:

– Todos los establecimientos de hostelería y ocio nocturno independientemente de su aforo dado que en estos espacios se está produciendo contagios con la misma intensidad.

– Todos los espacios que, sin ser del ámbito de la hostelería o el ocio propiamente, la mascarilla no puede llevarse de forma permanente, como son aquellos eventos donde se dan servicios de comida y/o bebida. Entre otros y por citar algunos ejemplos, las sedes festivas, los servicios de catering en locales públicos o abiertos al público, los circos, los cines donde hay servicio de palomitas, los servicios de restauración de los alojamientos turísticos, los centros diurnos de personas mayores, etc.

– Festivales de música que se celebren en espacios cerrados y en espacios al aire libre donde no sea factible el uso de mascarilla de forma permanente.

– Las piscinas cubiertas, donde la mascarilla no puede ser utilizada permanentemente.

– Los gimnasios, donde en determinadas zonas como duchas, vestuarios o saunas, así como en los momentos de ejercicio físico intenso, el uso continuado de la mascarilla no siempre es posible, a lo que se une el tipo de actividad en la que se produce una mayor exhalación de aerosoles.

Así mismo y con objeto de proteger a la población más vulnerable, sería adecuado mantener la medida en las visitas a hospitales y centros socio-sanitarios».

Per tot el que s'ha exposat, es fa necessari mantindre l'exigència de l'anomenat «passaport Covid» en aquells àmbits que les anteriors resolucions establien, si bé per a una major claredat i seguretat a les persones i entitats titulars dels establiments i locals destinataris, s'unifica en una única i nova resolució el contingut de les dues anteriors.

Aquesta mesura suposa, com en anteriors resolucions en la matèria, l'afectació a determinats drets fonamentals, com el dret a la igualtat (article 14 CE), el dret a la intimitat (article 18.1 CE) i el dret a la protecció de dades de la persona (article 18.4 CE), que han de confrontar-se a altres drets fonamentals, com el dret a la vida i la integritat física (article 15 CE) i amb la protecció de la salut (article 43 CE), que defensa l'interés general de tots a sobreviure a la COVID-19, que són ara prevalents.

Es continua portant a col·locació l'argumentació sobre els principis d'adequació, necessitat i proporcionalitat, que es va exposar en les resolucions anteriors de 25 de novembre de 2021 i de 20 de desembre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública atesa la Sentència 1112/2021, de 14 de setembre, de la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Suprem.

Aquesta nova resolució, que en definitiva prorroga les anteriors, continua responent a l'objectiu de minimitzar el risc de contagi i transmissió de la infecció. A aquest efecte, es continua considerant adequada -judici d'adequació- la necessitat d'exhibir determinada documentació sanitària per a l'accés a tots aquells llocs on es pot produir un major risc per haver-hi major interacció social i agrupació de persones, llocs que per les seues característiques l'ús continuat de la mascareta no sempre és possible i on es desenvolupen activitats en la qual es produeix una major exhalació d'aerosols; demostrat està tal com assenyala la literatura científica, que és la principal via de transmissió del SARS-CoV-2, encara que no siga l'única, com també indica que la transmissió de la Covid-19 entre les persones vacunades és molt de menor al de les no vacunades.

La finalitat és afavorir espais més segurs minimitzant el risc de contagis en totes aquelles activitats quan no siga factible l'ús de la mascareta de manera permanent, fins i tot estant vacunats.

El fet d'increment de contagis en l'actual ona no anul·la la idoneïtat de la mesura, puix que la vacunació com s'ha comprovat científicament redueix la capacitat de transmissió i la possibilitat de contagi, i redueix la virulència de la infecció i les seues conseqüències de major atenció sanitària i hospitalària. Per descomptat no sent la panacea de les mesures, cal no oblidar que ha d'anar combinada amb unes altres, com a ús màscara, distància interpersonal, ..., recollides en la Resolució de 8 d'octubre de 2021, de la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, per la qual s'acorden mesures en matèria de salut pública en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, que han d'aplicar-se conjuntament.

El «passaport Covid», igual que altres mesures d'aquest tipus, serveix també per a protegir els que no s'han vacunat en evitar que s'exposen a situacions en les quals podrien contagiarse i amb pitjor pronòstic que els qui si han rebut la pauta completa.

Per tant, és una mesura que continua sent idònia a la fi perseguit que no és un altre que preservar la salut de la població enfront de l'expansió i propagació del virus evitant el seu descontrol. I continua resultant menys restrictiva que unes altres que incideixen negativament en l'activitat econòmica, com són tancaments d'establiments o limitacions d'aforament.

La seua necessitat -judici de necessitat- es continua justificant en tant que es tracta d'activitats que es duen a terme en llocs tancats, on s'estableixen contactes pròxims i prolongats entre les persones i amb insuficient renovació d'aire en alguns casos.

L'informe d'epidemiologia que fonamenta aquesta resolució assenyala que si bé la incidència acumulada a 14 dies és de 4.005,33 per 100.000 habitants i a 7 dies és de 1.510,01 per 100.000 habitants, està començant a haver-hi indicis d'una certa estabilització encara que siga amb nivells alts.

Així mateix, continua sent una mesura equilibrada -judici de proporcionalitat-, per derivar-se d'ella més beneficis que perjudicis sobre altres drets en conflicte. Incumbeix l'Administració observar aquest principi de proporcionalitat, és a dir, que la invasió que puga produir-se respecte d'altres drets constitucionalment protegits siga apropiada i necessària

Por lo expuesto, se hace necesario mantener la exigencia del llamado «pasaporte Covid» en aquellos ámbitos que las anteriores resoluciones establecían, si bien para una mayor claridad y seguridad a las personas y entidades titulares de los establecimientos y locales destinatarios, se unifica en una única y nueva resolución el contenido de las dos anteriores.

Esta medida supone, como en anteriores resoluciones en la materia, la afectación a determinados derechos fundamentales, como el derecho a la igualdad (art. 14 CE), el derecho a la intimidad (art. 18.1 CE) y el derecho a la protección de datos de la persona (art. 18.4 CE), que deben confrontarse a otros derechos fundamentales, como el derecho a la vida y la integridad física (art. 15 CE) y con la protección de la salud (art. 43 CE), que defiende el interés general de todos en sobrevivir a la COVID-19, que son ahora prevalentes.

Se sigue trayendo a colación la argumentación sobre los principios de idoneidad, necesidad y proporcionalidad, que se expuso en las resoluciones anteriores de 25 de noviembre de 2021 y de 20 de diciembre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública atendiendo a la Sentencia 1112/2021, de 14 de septiembre, de la Sala de lo Contencioso Administrativo del Tribunal Supremo.

Esta nueva resolución, que en definitiva prorroga las anteriores, sigue respondiendo al objetivo de minimizar el riesgo de contagio y transmisión de la infección. A tal efecto, se sigue considerando adecuada -juicio de idoneidad- la necesidad de exhibir determinada documentación sanitaria para el acceso a todos aquellos lugares donde se puede producir un mayor riesgo por haber mayor interacción social y agrupación de personas, lugares que por sus características el uso continuado de la mascarilla no siempre es posible y donde se desarrollan actividades en la que se produce una mayor exhalación de aerosoles; demostrado está tal como señala la literatura científica, que es la principal vía de transmisión del SARS-CoV-2, aunque no sea la única, como también indica que la transmisión de la Covid-19 entre las personas vacunadas es mucho menor al de las no vacunadas.

La finalidad es favorecer espacios más seguros minimizando el riesgo de contagios en todas aquellas actividades cuando no sea factible el uso de la mascarilla de forma permanente, incluso estando vacunados.

El hecho de incremento de contagios en la actual ola no anula la idoneidad de la medida, por cuanto la vacunación como se ha comprobado científicamente reduce la capacidad de transmisión y la posibilidad de contagio, y reduce la virulencia de la infección y sus consecuencias de mayor atención sanitaria y hospitalaria. Por supuesto no siendo la panacea de las medidas, no hay que olvidar que debe ir combinada con otras, como uso mascarilla, distancia interpersonal, ..., recogidas en la Resolución de 8 de octubre de 2021, de la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, por la que se acuerdan medidas en materia de salud pública en el ámbito de la Comunitat Valenciana, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19, que deben aplicarse conjuntamente.

El «pasaporte Covid», al igual que otras medidas de este tipo, sirve también para proteger a los que no se han vacunado al evitar que se expongan a situaciones en las que podrían contagiarse y con peor pronóstico que quienes si han recibido la pauta completa.

Por tanto, es una medida que sigue siendo idónea al fin perseguido que no es otro que preservar la salud de la población frente a la expansión y propagación del virus evitando su descontrol. Y sigue resultando menos restrictiva que otras que inciden negativamente en la actividad económica, como son cierres de establecimientos o limitaciones de aforo.

Su necesidad -juicio de necesidad- se sigue justificando en cuanto que se trata de actividades que se llevan a cabo en lugares cerrados, donde se establecen contactos pròxims y prolongados entre las personas y con insuficiente renovación de aire en algunos casos.

El informe de epidemiología que fundamenta esta resolución señala que si bien la incidencia acumulada a 14 días es de 4.005,33 por 100.000 habitantes y a 7 días es de 1.510,01 por 100.000 habitantes, está empezando a haber indicios de cierta estabilización aunque sea con niveles altos.

Asimismo, continúa siendo una medida equilibrada -juicio de proporcionalidad-, por derivarse de ella más beneficios que perjuicios sobre otros derechos en conflicto. Incumbe a la Administración observar este principio de proporcionalidad, es decir, que la invasión que pueda producirse respecto de otros derechos constitucionalmente protegidos sea

per a aconseguir la seua finalitat i a més es tracta d'una mesura revisable i avaluable en qualsevol moment.

La restricció de drets que comporta l'exigència de la presentació d'aquesta documentació sanitària es considera raonable respecte al benefici que suposa, màximament quan es tracta dels establiments on l'entrada és voluntària i no es realitzen activitats essencials.

És proporcionada perquè no es proposa una prohibició absoluta dels drets sinó una mera modulació, ja que modulen una limitació puntual sobre aquests, però no els desnaturalitza i continua respectant el seu contingut essencial.

Continua sent una mesura que no vulnera el dret a la igualtat, el dret a la protecció de dades, el dret a la intimitat i el dret a la lliure circulació.

En aquest sentit no es produeix cap discriminació ja que es planteja una triple modalitat d'acreditació del «passaport Covid», que és assequible a tots, de manera que qui no vulga ensenyar o mostrar si s'ha vacunat o no, tenint en compte el seu caràcter voluntari, pot presentar el resultat de la prova *PDIA o el test d'antígens, i evidentment el certificat de recuperació de la COVID-19 si ha passat la infecció. Concorre, per tant, una justificació objectiva per a permetre o no l'accés al corresponent establiment o espai, es tracta de la protecció de la salut i la vida de les persones, mitjançant una mesura que restringeix o evita la propagació de la pandèmia.

Tampoc atempta contra el dret a la protecció de dades, ja que l'exhibició d'aquests certificats és voluntària, es realitza en el moment d'accés a l'establiment, no suposa proporcionar dades mèdiques que només es troben en la història clínica dels pacients, l'única informació que es proporciona segons la mena de documentació que es presente, és si s'ha rebut o no la vacuna, si es té la infecció en aqueix moment, o si s'ha recuperat de la malaltia, i a més es realitza amb expressa prohibició que no es crearà registre o fitxer ni es farà ús d'ells per a cap altra finalitat que l'esmentada de control d'accés.

Continua sent una mesura que no vulnera el dret a la intimitat, i si bé es tracta d'una informació mèdica, les connotacions que imposa la situació de pandèmia, el caràcter massiu de la vacunació i la solidaritat que suposa la protecció i ajuda entre tots, devalua la preeminència de la intimitat en aquest cas. Com assenyalava altres resolucions judicials «... no sembla coherent que el dret a la intimitat haja de cedir enfront de béns jurídicament protegits com les investigacions de la inspecció tributària (STC 110/1984, de 26 de novembre), o la investigació de la paternitat (STC 7/1994, 17 de gener), i no obstant això haja de resultar preferent i prevalent enfront de circumstàncies tan greus i desoladores per a la vida i la salut pública com les que implica la Covid-19».

En relació amb el dret fonamental a la lliure circulació de les persones, tal exigència d'exhibició de documentació ha sigut implantada, en el si de la Unió Europea, amb caràcter general en el Reglament (UE) 2021/953, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2021, relatiu a un marc per a l'expedició, verificació i acceptació de certificats COVID-19. Aquest Reglament de la UE estableix, en el considerant 13, que si bé el present Reglament s'entén sense perjudici de la responsabilitat dels Estats membres per a imposar restriccions a la lliure circulació, de conformitat amb el Dret de la Unió, a fi de limitar la propagació del SARS-CoV-2, ha d'ajudar a facilitar la supressió gradual d'aquestes restriccions de manera coordinada sempre que siga possible, de conformitat amb la Recomanació (UE) 2020/1475. Aquestes restriccions podrien no aplicar-se, en particular, a les persones vacunades, segons el principi de cautela, en la mesura en què les dades científiques sobre els efectes de la vacunació són cada vegada més accessibles i sistemàticament concloents en relació amb la interrupció de la cadena de transmissió.

Sense l'exigència d'aquests documents sanitaris no seria factible flexibilitzar les condicions per a accés a determinats establiments o realització d'activitats concretes, per la qual cosa la restricció de drets que comporta el requeriment d'aquesta documentació es considera proporcional i raonable respecte al benefici que suposa. És veritat que la mesura que es postula no impedeix de manera absoluta qualsevol tipus de contagi, és a dir, que resulte infal·lible, perquè no existeix en l'estat actual de la ciència aqueix risc zero. Però per a la determinació de la idoneïtat i necessitat de la mesura és bastant que la mateixa resulte eficaç, apropiada i proporcionada, per a aconseguir la finalitat de protecció de la

apropiada y necesaria para alcanzar su finalidad y además se trata de una medida revisable y evaluable en cualquier momento.

La restricció de drets que comporta la exigència de la presentació de esta documentación sanitaria se considera razonable respecto al beneficio que supone, máxime cuando se trata de los establecimientos donde la entrada es voluntaria y no se realizan actividades esenciales.

Es proporcionada pues no se propone una prohibición absoluta de los derechos sino una mera modulación, ya que modulan una limitación puntual sobre los mismos, pero no los desnaturaliza y sigue respetando su contenido esencial.

Sigue siendo una medida que no vulnera el derecho a la igualdad, el derecho a la protección de datos, el derecho a la intimidad y el derecho a la libre circulación.

En este sentido no se produce ninguna discriminación ya que se plantea una triple modalidad de acreditación del «pasaporte Covid», que es assequible a todos, de modo que quien no quiera enseñar o mostrar si se ha vacunado o no, teniendo en cuenta su carácter voluntario, puede presentar el resultado de la prueba PDIA o el test de antígenos, y evidentemente el certificado de recuperación de la COVID-19 si ha pasado la infección. Concorre, por tanto, una justificación objetiva para permitir o no el acceso al correspondiente establecimiento o espacio, se trata de la protección de la salud y la vida de las personas, mediante una medida que restringe o evita la propagación de la pandemia.

Tampoco atenta contra el derecho a la protección de datos, ya que la exhibición de dichos certificados es voluntaria, se realiza en el momento de acceso al establecimiento, no supone proporcionar datos médicos que solo se encuentran en la historia clínica de los pacientes, la única información que se proporciona según el tipo de documentación que se presente, es si se ha recibido o no la vacuna, si se tiene la infección en ese momento, o si se ha recuperado de la enfermedad, y además se realiza con expresa prohibición de que no se creará registro o fichero ni se hará uso de ellos para ninguna otra finalidad que la mencionada de control de acceso.

Sigue siendo una medida que no vulnera el derecho a la intimidad, y si bien se trata de una información médica, las connotaciones que impone la situación de pandemia, el carácter masivo de la vacunación y la solidaridad que supone la protección y ayuda entre todos, devalúa la preeminencia de la intimidad en este caso. Como señala otras resoluciones judiciales «... no parece coherente que el derecho a la intimidad deba ceder frente a bienes jurídicamente protegidos como las investigaciones de la inspección tributaria (STC 110/1984, de 26 de noviembre), o la investigación de la paternidad (STC 7/1994, 17 de enero), y sin embargo haya de resultar preferente y prevalente frente a circunstancias tan graves y desoladoras para la vida y la salud pública como las que acarrea la Covid-19».

En relación con el derecho fundamental a la libre circulación de las personas, tal exigencia de exhibición de documentación ha sido implantada, en el seno de la Unión Europea, con carácter general en el Reglamento (UE) 2021/953, del Parlamento Europeo y del Consejo, de 14 de junio de 2021, relativo a un marco para la expedición, verificación y aceptación de certificados COVID-19. Este Reglamento de la UE establece, en el considerando 13, que si bien el presente Reglamento se entiende sin perjuicio de la responsabilidad de los Estados miembros para imponer restricciones a la libre circulación, de conformidad con el Derecho de la Unión, a fin de limitar la propagación del SARS-CoV-2, debe ayudar a facilitar la supresión gradual de dichas restricciones de modo coordinado siempre que sea posible, de conformidad con la Recomendación (UE) 2020/1475. Dichas restricciones podrían no aplicarse, en particular, a las personas vacunadas, según el principio de cautela, en la medida en que los datos científicos sobre los efectos de la vacunación son cada vez más accesibles y sistemáticamente concluyentes en relación con la interrupción de la cadena de transmisión.

Sin la exigencia de estos documentos sanitarios no sería factible flexibilitzar las condiciones para acceso a determinados establecimientos o realización de actividades concretas, por lo que la restricción de derechos que comporta el requerimiento de esta documentación se considera proporcional y razonable respecto al beneficio que supone. Es verdad que la medida que se postula no impide de modo absoluto cualquier tipo de contagio, es decir, que resulte infalible, pues no existe en el estado actual de la ciencia ese riesgo cero. Pero para la determinación de la idoneidad y necesidad de la medida es bastante que la misma resulte eficaz, apropiada y proporcionada, para alcanzar la finalidad de pro-

vida i la salut que resulte compatible amb la realització de l'activitat. El benefici que proporciona la mesura, respecte de la reducció significativa dels contagis, és molt superior al sacrifici que comporta l'exigència de presentar la documentació per a l'accés al local o espai. En definitiva, no s'entrellaça cap mesura que resulte més adequada per a salvaguardar la vida i la salut dels ciutadans.

Es continua mantenint en tot l'àmbit territorial d'aplicació a tota la Comunitat Valenciana, perquè, tal com es desprèn del citat informe epidemiològic, la situació és homogènia en tot el territori. L'informe assenyalava, «A nivell espacial, l'impacte de la cinquena ona és generalitzat. Tots els departaments de salut se situen en nivell d'alerta 3 o 4 i els municipis que es troben en nivell de risc alt o molt alt ascendeix a 447 pel que proposem que aquesta mesura es mantinga en tot l'àmbit territorial de la Comunitat».

Es determina, d'acord amb la informació científica i dades epidemiològiques aportades, ampliar l'àmbit temporal quant a la duració de les referides mesures que, en cas de ser autoritzades, entrarien en vigor l'endemà a la seua publicació, i mantindrien la seua vigència fins al 28 de febrer de 2022 i, en tot cas, en els termes de l'autorització judicial, sense perjudici que puguen ser modificades, flexibilitzades o deixades sense efecte en funció de l'evolució de la situació epidemiològica.

L'exigència d'exhibir el certificat COVID ha de sotmetre's a autorització judicial perquè pot afectar els drets fonamentals a la igualtat, la intimitat i protecció de dades de la persona. La limitació és necessària per a permetre la pacífica coexistència amb la resta de drets fonamentals i amb els béns constitucionalment protegits que es tradueixen, en aquest cas, en una potent presència del dret a la vida i a la integritat física, i a la defensa i protecció de la salut de la ciutadania.

Fonaments de dret

1. La Generalitat, mitjançant la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública, té competència exclusiva en matèria d'higiene, de conformitat amb l'article 49.1.11 a) de l'Estatut d'Autonomia, i competència exclusiva en matèria d'organització, administració i gestió de totes les institucions sanitàries públiques dins del territori de la Comunitat Valenciana, de conformitat amb l'article 54.1 del mateix text legal.

2. La Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, estableix en l'article 3, que «amb la finalitat de controlar les malalties transmissibles, l'autoritat sanitària, a més de realitzar les accions preventives generals, podrà adoptar les mesures oportunes per al control dels malalts, de les persones que estiguen o hagen estat en contacte amb aquests i del medi ambient immediat, així com les que es consideren necessàries en cas de risc de caràcter transmissible».

3. L'article 26.1 de la Llei 14/1986, de 25 d'abril, general de sanitat, preveu: «En cas que existisca o se sospite raonablement l'existència d'un risc imminent i extraordinari per a la salut, les autoritats sanitàries adoptaran les mesures preventives que estimen pertinents, com la confiscació o immobilització de productes, suspensió de l'exercici d'activitats, tancaments d'empreses o les seues instal·lacions, intervenció de mitjans materials i personals i totes les altres que es consideren sanitàriament justificades».

4. La Llei 33/2011, de 4 d'octubre, general de salut pública, per part seua, estableix en l'article 54.1 que «sense perjudici de les mesures previstes en la Llei orgànica 3/1986, de 14 d'abril, de mesures especials en matèria de salut pública, amb caràcter excepcional, i quan així ho requerisquen motius d'extraordinària gravetat o urgència, l'Administració general de l'Estat i les de les comunitats autònomes i ciutats de Ceuta i Melilla, en l'àmbit de les seues competències respectives, podran adoptar les mesures que siguen necessàries per a assegurar el compliment de la llei».

5. L'article 83.2 de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de Salut de la Comunitat Valenciana, estableix: «Així mateix, les activitats públiques i privades que, directament o indirectament, puga derivar-se un risc per a la salut i seguretat de les persones, incloses les de promoció i publicitat, se sotmetran a les mesures d'intervenció que reglamentàriament s'establisquen».

6. La Llei 2/2021, de 29 de març, de mesures urgents de prevenció, contenció i coordinació per a fer front a la crisi sanitària ocasionada pel

tección de la vida y la salud que resulte compatible con la realización de la actividad. El beneficio que proporciona la medida, respecto de la reducción significativa de los contagios, es muy superior al sacrificio que comporta la exigencia de presentar la documentación para el acceso al local o espacio. En definitiva, no se atisba ninguna medida que resulte más adecuada para salvaguardar la vida y la salud de los ciudadanos.

Se sigue manteniendo en todo el ámbito territorial de aplicación a toda la Comunitat Valenciana, porque, tal como se desprende del citado informe epidemiológico, la situación es homogénea en todo el territorio. El informe señala, «A nivel espacial, el impacto de la quinta ola es generalizado. Todos los departamentos de salud se sitúan en nivel de alerta 3 o 4 y los municipios que se encuentran en nivel de riesgo alto o muy alto asciende a 447 por lo que proponemos que esta medida se mantenga en todo el ámbito territorial de la Comunitat».

Se determina, de acuerdo con la información científica y datos epidemiológicos aportados, ampliar el ámbito temporal en cuanto a la duración de las referidas medidas que, en caso de ser autorizadas, entrarían en vigor al día siguiente a su publicación, y mantendrían su vigencia hasta el 28 de febrero de 2022 y, en todo caso, en los términos de la autorización judicial, sin perjuicio de que puedan ser modificadas, flexibilizadas o dejadas sin efecto en función de la evolución de la situación epidemiológica.

La exigencia de exhibir el certificado COVID debe someterse a autorización judicial puesto que puede afectar los derechos fundamentales a la igualdad, la intimidad y protección de datos de la persona. La limitación es necesaria para permitir la pacífica coexistencia con el resto de derechos fundamentales y con los bienes constitucionalmente protegidos que se traducen, en este caso, en una potente presencia del derecho a la vida y a la integridad física, y a la defensa y protección de la salud de la ciudadanía.

Fundamentos de derecho

1. La Generalitat, mediante la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública, tiene competencia exclusiva en materia de higiene, de conformidad con el artículo 49.1.11 a) del Estatuto de Autonomía, y competencia exclusiva en materia de organización, administración y gestión de todas las instituciones sanitarias públicas dentro del territorio de la Comunitat Valenciana, de conformidad con el artículo 54.1 del mismo texto legal.

2. La Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, establece en el artículo 3, que «con el fin de controlar las enfermedades transmisibles, la autoridad sanitaria, además de realizar las acciones preventivas generales, podrá adoptar las medidas oportunas para el control de los enfermos, de las personas que estén o hayan estado en contacto con estos y del medio ambiente inmediato, así como las que se consideran necesarias en caso de riesgo de carácter transmisible».

3. El artículo 26.1 de la Ley 14/1986, de 25 de abril, general de sanidad, prevé: «En caso de que exista o se sospeche razonablemente la existencia de un riesgo inminente y extraordinario para la salud, las autoridades sanitarias adoptarán las medidas preventivas que estiman pertinentes, como la confiscación o inmovilización de productos, suspensión del ejercicio de actividades, cierres de empresas o sus instalaciones, intervención de medios materiales y personales y todas las otras que se consideran sanitariamente justificadas».

4. La Ley 33/2011, de 4 de octubre, General de Salud Pública, por su parte, establece en el artículo 54.1 que «sin perjuicio de las medidas previstas en la Ley orgánica 3/1986, de 14 de abril, de medidas especiales en materia de salud pública, con carácter excepcional, y cuando así lo requieran motivos de extraordinaria gravedad o urgencia, la Administración general del Estado y las de las comunidades autónomas y ciudades de Ceuta y Melilla, en el ámbito de sus competencias respectivas, podrán adoptar las medidas que sean necesarias para asegurar el cumplimiento de la ley».

5. El artículo 83.2 de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de Salud de la Comunitat Valenciana, establece: «Asimismo, las actividades públicas y privadas que, directamente o indirectamente, pueda derivarse un riesgo para la salud y seguridad de las personas, incluidas las de promoción y publicidad, se someterán a las medidas de intervención que reglamentariamente se establezcan».

6. La Ley 2/2021, de 29 de marzo, de medidas urgentes de prevención, contención y coordinación para hacer frente a la crisis sanitaria

COVID-19, d'aplicació en tot el territori nacional, estableix aquestes mesures mentre no siga declarada oficialment la finalització de la situació de crisi sanitària i assenyalada que correspon a les administracions competents assegurar les normes de prevenció, d'higiene, d'aforament, organitzatives i totes aquelles necessàries per a previndre els riscos de contagi i d'aglomeracions, tant en espais tancats com en la via pública a l'aire lliure, i el seu compliment per les persones i entitats titulars d'establiments comercials, d'allotjaments, d'hostaleria, restauració, d'equipaments culturals, activitats recreatives, instal·lacions esportives i d'altres equipaments, locals, centres i llocs d'altres sectors, així com la seua observança per les entitats organitzadores d'activitats i esdeveniments.

7. L'Acord de 19 de juny de 2020, del Consell, sobre mesures de prevenció enfront de la COVID-19, que segueix en vigor fins a la finalització de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19, assenyalada que cap l'adopció de mesures extraordinàries en salvaguarda de la salut pública a causa de la pandèmia per coronavirus SARS-CoV2 per part de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública. L'Acord disposa en el seu punt Setè, «..., correspon a la persona titular de la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública adoptar les mesures necessàries per a l'aplicació del present acord i establir, d'acord amb la normativa aplicable i a la vista de l'evolució de la situació sanitària, totes les mesures addicionals o complementàries que siguen necessàries».

Amb base en l'exposat i de conformitat amb l'article 81.1 b) de la Llei 10/2014, de 29 de desembre, de la Generalitat, de Salut de la Comunitat Valenciana, resolc:

Primer

Exigència de presentació de certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació Covid-19 en determinats establiments, locals i espais.

1. L'exigència de presentació de certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació Covid-19, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, es requereix per a l'accés de les persones majors de 12 anys, inclosa aquesta edat, a l'interior dels següents establiments, on és necessari l'ús de la mascareta:

a) Els establiments d'hostaleria i restauració oberts a la pública concurrència.

Queden exceptuats d'aquesta mesura, els menjadors (no cafeteries) de centres docents d'ensenyament reglat, respecte de l'alumnat i professorat.

b) Els establiments i activitats d'oci i entreteniment.

c) Els establiments i espais dedicats a activitats recreatives i d'atzar, en els quals es preste servei de restauració.

d) Els establiments i centres hospitalaris, per a les visites.

e) Els establiments residencials del sistema públic o privat de serveis socials, per a les visites i persones alienes a la institució.

2. Així mateix, s'ha de presentar certificat de vacunació, prova diagnòstica o certificat de recuperació Covid-19, en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, les persones majors de 12 anys, inclosa aquesta edat, als següents espais:

a) Llocs tancats on es preste servei de menjar o beguda, per empresa de negoci (servei d'àpats, self-service,...) o per empresa d'hostaleria i restauració.

b) Cinemes, sales multifuncionals, circs i seus festeres, on es preste durant el desenvolupament de l'actuació, activitat o ús del local, servei de menjar o beguda per establiment d'hostaleria i restauració, per empresa de negoci (servei d'àpats, self-service,...), per mitjans de la pròpia organització, o es consumisca menjar o beguda aportats per les pròpies persones.

c) Festivals de música que se celebren en espais tancats i en espais a l'aire lliure on no siga factible l'ús de mascareta de manera permanent.

d) Espais amb servei de restauració situats en allotjaments turístics, instal·lacions esportives i centres especialitzats d'atenció a majors (CEAM), centres integrals de majors (CIM) i centres assimilats com a clubs de convivència per a persones majors i similars.

e) Gimnasos on és necessari l'ús permanent de la mascareta i piscines cobertes.

ocasionada por el COVID-19, de aplicación en todo el territorio nacional, establece dichas medidas mientras no sea declarada oficialmente la finalización de la situación de crisis sanitaria y señala que corresponde a las administraciones competentes asegurar las normas de prevención, de higiene, de aforo, organizativas y todas aquellas necesarias para prevenir los riesgos de contagio y de aglomeraciones, tanto en espacios cerrados como en la vía pública al aire libre, y su cumplimiento por las personas y entidades titulares de establecimientos comerciales, de alojamientos, de hostelería, restauración, de equipamientos culturales, actividades recreativas, instalaciones deportivas y de otros equipamientos, locales, centros y lugares de otros sectores, así como su observancia por las entidades organizadoras de actividades y eventos.

7. El Acuerdo de 19 de junio de 2020, del Consell, sobre medidas de prevención frente a la COVID-19, que sigue en vigor hasta la finalización de la crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19, señala que cabe la adopción de medidas extraordinarias en salvaguarda de la salud pública a causa de la pandemia por coronavirus SARS-CoV2 por parte de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública. El Acuerdo dispone en su punto Séptimo, «..., corresponde a la persona titular de la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública adoptar las medidas necesarias para la aplicación del presente acuerdo y establecer, de acuerdo con la normativa aplicable y a la vista de la evolución de la situación sanitaria, todas aquellas medidas adicionales o complementarias que sean necesarias».

Con base en lo expuesto y de conformidad con el artículo 81.1 b) de la Ley 10/2014, de 29 de diciembre, de la Generalitat, de Salud de la Comunitat Valenciana, resuelvo:

Primero

Exigencia de presentación de certificado de vacunació, prueba diagnòstica o certificado de recuperació Covid-19 en determinados establecimientos, locales y espacios.

1. La exigencia de presentación de certificado de vacunació, prueba diagnòstica o certificado de recuperació Covid-19, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, se requiere para el acceso de las personas mayores de 12 años, incluida esta edad, al interior de los siguientes establecimientos, donde es necesario el uso de la mascarilla:

a) Los establecimientos de hostelería y restauración abiertos a la pública concurrència.

Quedan exceptuados de esta medida, los comedores (no cafeterías) de centros docentes de enseñanza reglada, respecto del alumnado y profesorado.

b) Los establecimientos y actividades de ocio y entretenimiento.

c) Los establecimientos y espacios dedicados a actividades recreativas y de azar, en los que se preste servicio de restauración.

d) Los establecimientos y centros hospitalarios, para las visitas.

e) Los establecimientos residenciales del sistema público o privado de servicios sociales, para las visitas y personas ajenas a la institución.

2. Asimismo, se debe presentar certificado de vacunació, prueba diagnòstica o certificado de recuperació Covid-19, en el ámbito de la Comunitat Valenciana, las personas mayores de 12 años, incluida esta edad, a los siguientes espacios:

a) Lugares cerrados donde se preste servicio de comida o bebida, por empresa de negocio (catering, self-service,...) o por empresa de hostelería y restauración.

b) Cines, salas multifuncionales, circos y sedes festeras, donde se preste durante el desarrollo de la actuación, actividad o uso del local, servicio de comida o bebida por establecimiento de hostelería y restauración, por empresa de negocio (catering, self-service,...), por medios de la propia organización, o se consuma comida o bebida aportados por las propias personas.

c) Festivales de música que se celebren en espacios cerrados y en espacios al aire libre donde no sea factible el uso de mascarilla de forma permanente.

d) Espacios con servicio de restauración ubicados en alojamientos turísticos, instalaciones deportivas y centros especializados de atención a mayores (CEAM), centros integrals de mayores (CIM) y centros asimilados como clubes de convivencia para personas mayores y similares.

e) Gimnasios donde es necesario el uso permanente de la mascarilla y piscinas cubiertas.

Respecte dels esdeveniments esportius s'estarà a l'ordenació prevista en les resolucions vigents dictades per la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, en matèria de salut pública, a conseqüència de la situació de crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

3. En aquests locals i establiments i en els llocs on es desenvolupen aquests esdeveniments, l'accés als mateixos requereix la presentació d'un certificat, emès per un servei públic de salut o, en el cas de la lletra b) d'aquest punt 3., per un laboratori oficial autoritzat, que acredite la concurrència d'alguna de les següents circumstàncies:

a) Que a la persona titular se li ha administrat la pauta vacunal completa contra la COVID-19 d'alguna de les vacunes autoritzades (certificat de vacunació).

b) Que la persona titular dispose d'una prova diagnòstica negativa en relació amb la COVID-19 realitzada en les últimes 72 hores en el cas de les proves RT-PCR, i en les últimes 48 hores en el cas dels tests d'antígens.

c) Que la persona titular s'ha recuperat de la COVID-19 en els últims sis mesos després d'un resultat positiu obtingut mitjançant una prova diagnòstica considerada vàlida per l'autoritat competent (certificat de recuperació).

4. A aquests efectes, la persona que vulga accedir a aquests establiments, locals i esdeveniments, ha de presentar, juntament amb el document acreditatiu de la seua identitat, qualsevol dels certificats previstos, en suport digital o en suport paper, a les persones designades per al control d'accessos per part de la persona titular o responsable de l'establiment, els qui realitzaran la seua comprovació.

5. No es conservaran les dades que contenen aquests documents, ni es podrà fer ús d'ells per a cap altra finalitat que l'esmentada de control d'accés; així tampoc es podran generar fitxers o registres amb aquests.

6. En l'entrada als esdeveniments i als establiments i locals, en una zona visible, s'ha de col·locar un cartell en què s'informe que el seu accés requereix de l'oportú certificat en els termes que aquesta resolució exigeix, així com sobre la no conservació de les dades personals acreditades.

Segon. Col·laboració

Sol·licitar per al compliment de la present resolució, la col·laboració de la Delegació del Govern de la Comunitat Valenciana i dels Ajuntaments de la Comunitat Valenciana, a l'efecte de cooperació, en el seu cas, a través dels cossos i forces de seguretat i de la policia local per al control i aplicació de les mesures adoptades.

Tercer. Règim sancionador

L'incompliment de les mesures de la present resolució quedarà subjecte al procediment de l'activitat inspectora i al règim sancionador establert en el Decret llei 11/2020, de 24 de juliol, del Consell, de règim sancionador específic contra els incompliments de les disposicions reguladores de les mesures de prevenció davant la Covid-19.

Quart. Mesures vigents i mesures que queden sense efecte

Es mantenen vigents en l'àmbit territorial de la Comunitat Valenciana:

– Les mesures que, amb caràcter general, s'estableixen en les resolucions vigents adoptades per la consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, en matèria de salut pública dictades a conseqüència de la crisi sanitària ocasionada per la Covid-19.

– L'Acord de 19 de juny, del Consell, sobre mesures de prevenció enfront de la Covid-19, en tot allò que no s'opose o haja sigut derogat per la present resolució.

Cinquè. Eficàcia i vigència

1. Aquesta Resolució queda pendent de la seua publicació i eficàcia a la seua autorització pels òrgans judicials competents.

2. Una vegada autoritzada, produirà efectes des de les 00.00 hores de l'endemà a la seua publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, fins a les 23.59 hores del dia 28 de febrer de 2022.

Respecto de los eventos deportivos se estará a la ordenación prevista en las resoluciones vigentes dictadas por la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, en materia de salud pública, como consecuencia de la situación de crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19.

3. En estos locales y establecimientos y en los lugares donde se desarrollen estos eventos, el acceso a los mismos requiere la presentación de un certificado, emitido por un servicio público de salud o, en el caso de la letra b) de este punto 3., por un laboratorio oficial autorizado, que acredite la concurrència de alguna de las siguientes circunstancias:

a) Que a la persona titular se le ha administrado la pauta vacunal completa contra la COVID-19 de alguna de las vacunas autorizadas (certificado de vacunación).

b) Que la persona titular disponga de una prueba diagnòstica negativa en relación con la COVID-19 realitzada en las últimas 72 horas en el caso de las pruebas RT-PCR, y en las últimas 48 horas en el caso de los tests de antígenos.

c) Que la persona titular se ha recuperado de la COVID-19 en los últimos seis meses después de un resultado positivo obtenido mediante una prueba diagnòstica considerada vàlida por la autoridad competente (certificado de recuperación).

4. A dichos efectos, la persona que quiera acceder a estos establecimientos, locales y eventos, tiene que presentar, junto con el documento acreditativo de su identidad, cualquiera de los certificados previstos, en soporte digital o en soporte papel, a las personas designadas para el control de accesos por parte de la persona titular o responsable del establecimiento, quienes realizarán su comprobación.

5. No se conservarán los datos que contienen dichos documentos, ni se podrá hacer uso de ellos para ninguna otra finalidad que la mencionada de control de acceso; así tampoco se podrán generar ficheros o registros con los mismos.

6. En la entrada a los eventos y a los establecimientos y locales, en una zona visible, se tiene que colocar un cartel en que se informe que su acceso requiere del oportuno certificado en los términos que esta resolución exige, así como sobre la no conservación de los datos personales acreditados.

Segundo. Colaboración

Solicitar para el cumplimiento de la presente resolución, la colaboración de la Delegación del Gobierno de la Comunitat Valenciana y de los Ayuntamientos de la Comunitat Valenciana, a los efectos de cooperación, en su caso, a través de los cuerpos y fuerzas de seguridad y de la policia local para el control y aplicación de las medidas adoptadas.

Tercero. Régimen sancionador

El incumplimiento de las medidas de la presente resolución quedará sujeto al procedimiento de la actividad inspectora y al régimen sancionador establecido en el Decreto ley 11/2020, de 24 de julio, del Consell, de régimen sancionador específico contra los incumplimientos de las disposiciones reguladoras de las medidas de prevención ante la Covid-19.

Cuarto. Medidas vigentes y medidas que quedan sin efecto

Se mantienen vigentes en el ámbito territorial de la Comunitat Valenciana:

– Las medidas que, con carácter general, se establecen en las resoluciones vigentes adoptadas por la consellera de Sanidad Universal y Salud Pública, en materia de salud pública dictadas como consecuencia de la crisis sanitaria ocasionada por la Covid-19.

– El Acuerdo de 19 de junio, del Consell, sobre medidas de prevención frente a la Covid-19, en todo aquello que no se oponga o haya sido derogado por la presente resolución.

Quinto. Eficacia y vigencia

1. Esta Resolución queda pendiente de su publicación y eficacia a su autorización por los órganos judiciales competentes.

2. Una vez autorizada, producirá efectos desde las 00.00 horas del día siguiente a su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*, hasta las 23.59 horas del día de 28 de febrero de 2022.

Sisé. Autorització judicial

Notifique's a l'Advocacia de la Generalitat en ordre, en el seu cas, a sol·licitar l'autorització judicial prevista en article 10.8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa».

La present resolució posa fi a la via administrativa podent interposar-se recurs contenciós administratiu en el termini de dos mesos, comptats des de l'endemà al de la seua notificació, davant la Sala contenciosa administrativa del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana, d'acord amb el que s'estableix en els articles 10.1 i 46.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, o recurs potestatiu de reposició davant el mateix òrgan que va dictar l'acte, en el termini d'un mes, de conformitat amb els articles 123 i 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. Tot això sense perjudici que puga interposar-se qualsevol altre recurs dels previstos en la legislació vigent.

València, 28 de gener de 2022.— La consellera de Sanitat Universal i Salut Pública: Ana Barceló Chico.

Sexto. Autorización judicial

Notifíquese a la Abogacía de la Generalitat en orden, en su caso, a solicitar la autorización judicial prevista en artículo 10.8 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa».

La presente resolución pone fin a la vía administrativa pudiendo interponerse recurso contencioso administrativo en el plazo de dos meses, contados desde el día siguiente al de su notificación, ante la Sala de lo Contencioso Administrativo del Tribunal Superior de Justicia de la Comunitat Valenciana, de acuerdo con lo establecido en los artículos 10.1 y 46.1 de la Ley 29/1998, de 13 de julio, reguladora de la jurisdicción contencioso-administrativa, o recurso potestativo de reposición ante el mismo órgano que dictó el acto, en el plazo de un mes, de conformidad con los artículos 123 y 124 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas. Todo ello sin perjuicio de que pueda interponerse cualquier otro recurso de los previstos en la legislación vigente.

València, 28 de enero de 2022.— La consellera de Sanidad Universal y Salud Pública: Ana Barceló Chico.